

Waarom noemt u Mij: Heere, Heere?

‘En waarom noemt u Mij Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?’

Lukas 6:46

Onmiddellijk na deze woorden zegt de Heere Jezus tegen ons: *‘Ieder die tot Mij komt en Mijn woorden hoort en ze doet, Ik zal u tonen aan wie hij gelijk is. Hij is gelijk aan een mens die een huis bouwde; hij groef, diepte uit en legde een fundament op de rots. Toen er nu een stortvloed kwam, sloeg de waterstroom tegen dat huis en was niet in staat het te doen wankelen, omdat het goed gebouwd was’*¹ (Luk. 6:47-48).

Al wat gegrond is op de rots van het Woord van God zal eeuwig blijven. *‘En de wereld gaat voorbij en haar begeerte, maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid’* (1 Joh. 2:17). Merk hierbij op dat er niet staat: ‘dat hij gelooft’, maar: ‘wie de wil van God doet.’ De wil van God doen is het enige bewijs dat men gelooft, dat men de Heere liefheeft en godsvrucht in het hart heeft. Dit toont aan dat het nieuwe leven aanwezig is door het geloof. Het is heel belangrijk te begrijpen dat we worden gered door het geloof, niet uit werken. Maar men loopt daardoor wel gevaar te vergeten dat de werken die voortkomen uit het geloof, onafscheidelijk verbonden zijn met een levend geloof.

¹ De Statenvertaling heeft: ‘want het was op de steenrots gegrond’.

Als men het Woord van God niet in praktijk brengt, spreekt ons gedrag de belijdenis tegen dat men gered is. *'Maar wilt u weten, nietig mens, dat het geloof zonder de werken werkeloos is?'* (Jak. 2:20). *'Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. Maar wie Zijn woord bewaart, in hem is waarlijk de liefde van God volmaakt. Hieraan onderkennen wij dat wij in Hem zijn. Wie zegt dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zo te wandelen als Hij gewandeld heeft'* (1 Joh. 2:4-6).

De Heer heeft op aarde gewandeld in volmaakte gehoorzaamheid aan de wil van de Vader; en iedereen die zegt: 'Ik ken Hem', kan niets anders doen dan Zijn geboden bewaren. Wie zegt dat hij in Hem blijft, moet net zoals de Heer wandelen in gehoorzaamheid aan de wil van God.

Het gevaar is groot dat zij die eens alles wisten (Jud.:5), uit het oog verliezen wat de eenvoudige en duidelijke grondslag is van de christelijke wandel. *'Samuel zei: Heeft de Heere evenveel behagen in brandoffers en slachtoffers als in het gehoorzamen aan de stem van de Heere? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerkzaam zijn beter dan het vet van rammen'* (1 Sam. 15:22). *'Wie gerechtigheid en goedertierenheid najaagt, vindt het leven, rechtvaardigheid en eer'* (Spr. 21:21).

Al deze verklaringen moeten ons ernstig aanspreken. Laten we het oog dat eenvoudig is niet verliezen. Laten we bedenken voor welke prijs de Heer ons heeft gekocht en laten we God verheerlijken in ons lichaam. *'Want de liefde van Christus dringt ons, daar wij tot dit oordeel zijn gekomen, dat Eén voor allen gestorven is; dus zijn zij allen gestorven. En Hij is voor allen gestorven, opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem Die voor hen is gestorven en opgewekt. Wij kennen dus van nu aan niemand naar het vlees; en als wij al Christus naar het vlees hebben gekend, dan kennen wij Hem nu niet meer zo'* (2 Kor. 5:14-16).

Wat is die kennis waard voor iemand die Christus in de heerlijkheid kent? Toewijding aan God is daarom het kenmerk van Zijn getuigen, die achtergelaten zijn te midden van een krom en verdraaid geslacht om te schijnen als lichten in de wereld. De wereld staat aan de vooravond van het oordeel. Een dienstknecht van de Heer moet zijn vrienden dus niet in de wereld zoeken, omdat God daar niet is. Wij weten al deze dingen wel, maar hoe brengen we ze in de praktijk?

Laten we onszelf niet bedriegen: een gelovige die geen werken van het geloof voortbrengt, gedraagt zich als iemand die geen leven uit God heeft. De Heer zegt dan ook: *'Ontwaak, u die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten'* (Ef. 5:14). Laten we wakker worden en luisteren naar enkele kostbare vermaningen uit het Woord:

- *‘Daarom, mijn geliefde broeders, wees standvastig, onbeweeglijk, altijd overvloedig in het werk van de Heer’ (1 Kor. 15:58).*
- *‘U bent mijn vrienden, als u doet wat Ik u gebied’ (Joh. 15:14).*
- *‘Als u deze dingen weet, gelukkig bent u als u ze doet’ (Joh. 13:17).*

Wordt ons hart niet getroffen, als de Heer tegen ons zegt: *‘Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord bewaren’* (Joh. 14:23). Dan bouwen wij ons huis op de rots. Een vaste en eeuwige Rots. Laat ieder van ons in waarheid kunnen zeggen: *‘Uw woord is mij geweest tot vreugde en tot blijdschap van mijn hart’* (Jer. 15:46).

Maar wat een contrast vinden we in Lukas 6:49. Let op wat er staat: *‘Wie echter hoort en niet doet, is gelijk aan een mens die een huis bouwde op de aarde, zonder fundament, waar de waterstroom tegenaan sloeg; en het stortte terstond in, en de verwoesting van dat huis was groot’.* Wat een vreselijke val voor allen die de woorden van God hebben gehoord, maar weigeren ze in praktijk te brengen. Het Woord is onverbiddelijk voor de belijder zonder leven: *‘Niet ieder die tot Mij zegt: Heere, Heere, zal het koninkrijk der hemelen binnengaan, maar hij die de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is’* (Matt. 7:21).

Maar wat valt er te zeggen over een leven zonder belijdenis, een leven zonder werken van het geloof? *‘En waarom noemt u Mij Heere, Heere, en doet niet wat Ik zeg?’* Maar u zegt misschien: *‘iemand die geloofd heeft en het leven heeft ontvangen, kan toch niet verloren gaan?’* God zij dank voor deze waarheid. Het is een kostbare zekerheid voor de zwakste gelovige! Maar hoe kan iemand zich daarop laten voorstaan, terwijl hij openlijk ongehoorzaam is? Is dit niet een bewijs van ongeloof? Jakobus daagt ons uit het geloof te tonen *zonder* werken. En de Heer heeft gezegd: *‘Elke rank in Mij die geen vrucht draagt, neemt Hij weg’* (Joh. 15:2). En: *‘Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij buitengeworpen als de rank en verdort; en men verzamelt ze en werpt ze in het vuur en zij verbranden’* (Joh. 15:6). Wat een verschrikkelijk oordeel. Buitengeworpen te worden en met anderen bijeengebracht te worden voor het vuur!

Natuurlijk is dit niet het lot van de ware gelovige, zelfs als hij zoals vers 2 aantoonde, moest worden weggenomen als een getuige zonder vrucht en gered wordt door het vuur heen, dat zijn werk op aarde zal verteren. Maar wie zou zich achter deze gedachte willen verschuilen om weloverwogen zijn eigen wil te doen? Hij zou zichzelf aanwijzen als die iemand uit vers 6, die buitengeworpen wordt. Die net zoals de rank verdort en in het vuur geworpen wordt. Hij zou bewijzen dat hij in werkelijkheid het leven niet heeft.

‘Maar, geliefden, wij zijn wat u betreft overtuigd van de betere en met de behoudenis verbonden dingen, ook al spreken wij zo’ (Hebr. 6:9-10). Dit wordt gezegd tegen Joodse christenen, die gevaar liepen terug te keren tot het jodendom. Zij hadden wel dit getuigenis door hun werk en door de liefde, die zij hadden laten zien voor de naam van Christus en door hun dienst ten opzichte van de heiligen. Zij hadden daardoor bewezen het leven te hebben.

‘Wie is de man, die de Heere vreest? Hij zal hem onderwijzen in de weg, [die] hij zal hebben te verkiezen’ (Ps. 25:12). Laten we tonen door heel ons gedrag dat wij het leven hebben en dat wij in het licht wandelen. De oneindige genade die de Heer aan ons heeft bewezen, bewijst voldoende dat ons leven en ons hart voor altijd Hem toebehoren. En laten we eraan denken dat we rekenschap zullen moeten afleggen over zoveel zegeningen die ons gegeven zijn.

Laten wij horen bij hen die Hem in waarheid, met dankbaarheid en vreugde kunnen aanspreken met: Heere, Heere. Het gaat er niet om ons weer onder een wettisch juk te plaatsen. Nooit geven de werken ons recht op loon, als iets dat ons verschuldigd is, of het nu gaat om de redding of om de beloning. Maar de genade roept ons tot gehoorzaamheid aan de wet van de vrijheid, waarvan de geboden niet zwaar zijn.

‘Als u Mijn geboden bewaart, zult u in Mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van Mijn Vader heb bewaard en in Zijn liefde blijf. Dit heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u is en uw blijdschap volkomen wordt’ (Joh. 15:10-11).

